

mindre deltagande så att jag äfven slutade därmed Ett dera mådde han illa håller också var han — K. . . Jag finner att jag redan resounerat för länge j detta ämne. som du kanhända ej är rett nöjd med men du måste öfverse min uppricktighet denna gongen. Eller också hafva besver och gifva mig betre tankar om honom ty du känner honom sekert till karaktern.

Goda janne jag skulle hafva en begäran om jag skulle nennas komma dig till last, Jag är för närvarande aldeles tvert af utan Kam varföre jag skulle be dig vara så god och bestå mig en sådan jerna skulle jag önska att få en ijenombruten om du vore j tillfälle att få mig en sådan ty här äro de så dyra så dett vore synd att betala fyra Rix daler för en jenombruten kam derstedes fås den för hälften billigare. förlåt Älskade janne att jag begär så mycket af dig. hälsa Fru Lind från mig och bed henne att hon är så god och handlar kammen åt mig Brefvet Skickar jag med Hårdshöfding Sundis som far till Tammefors och om han hinner så reser han ända till Häls(ingfors). Skicka kammen med Vigtor Mamma och Albert hälsar dig. Gud gifve att du nu vore frisk skrif snart till din Efvi

troгна Syster
Annette.

P. S. Bästa Janne just nu fick vi höra en ryslig händelse nemligen att Farbror Herlin blifvit död Efter blått några timmars Sjukdom.

lefv väl Goda Janne

116 TILLÄGG TILL C.. SKÅL JUNII -32

HUB, JVS handskrifissamling

Ja Frihet! Må vi uttala det; men icke det slags frihet, hvars utskrikande nu är dagens ton, en frihet foster af dessa opåkallade verldsforbättrare, hvilka, ehuru välmenande, visa sin fåvitsko och lättsinnighet genom sitt trägna och långvariga / sträfvande / möda / att förstöra Seklers Institutioner och sin ringa tvekan vid att ersätta dem efter splitter nya Theorier, hvilka tro sig genom nya Regeringsformer regenerera Staten, utan att betänka det dessa vore en nödvändig följd af den sednares sedliga pånyttfödelse. Nej må vi sträfv till det slags frihet, som Epictet ännu ägde i Slafveriets bojor, och, i det vi söke att till den höja våra medmenniskjor, följa Naturens ordning hvilken icke förstör för att frambringa nya alster, utan hvars förstöring endast är en förvandling en utveckling af det bestående. Icke är Formen förmer än den inneboende anden eller friheten ringare än dess uppenbarelse, den sednare är väl i och med den förra gifven, ja ett vilkor för dennas existence, men den frambringar densamma icke. Sann frihet är Sedlighet, sann mensklighet, och samhällsformerne dess Manifestation. Den ena saknar utan den andra all betydelse, liksom namnet människja utan kroppens och själens förening; men endast *om* den är fri sjelfbestämmelse, uppenbarelsen kan, likaså litet den bestämmer sig sjelf, bestämma det uppenbarade, Materien icke anden, Statsformerne icke Staten, menskligheten.

Menskliga kulturens gång liknar pendeln's Svingningar, genom sina Ständiga Aberrationer, mellan hvilka väl Sanningens stråt (perpendiculära läget) måste ligga. Under allt detta skrider dock visarn framåt. Men är svängningen svag och Aberrationen ringa, så stadnar den, och vi lefva i en död tid hvars lopp intet betecknar, tills åter en kraftig hand ger pendeln fart.

Man talar om Ljusets källa. Jag tviflar ej på att den finnes, men väl derpå att någon skall hinna den. Solens strålar uplösa dess framvällande vågor i ångor och vi förfris, kas af den nedfallande daggen; eller få vi någon gång den lifgivande drycken försänd på bouteiller. Dessa finna dock sällan oförfalskade vår kust, emedan vattnet af fuskande Kypare och kemister utspädes eller eftergöres, och mången, som törstar efter lifvet, dricker döden

10

117 OM BETYDELSEN MED NATIONS HEDER

HUB, JVS handskriftssamling

Vi hafva vid våra Conventikler hört mången fråga hvad är Nations heder? vi hafva hört omdömen derom utmärkta af mer eller mindre obetänksamhet; utan att någon ens sökt besvara frågan, eller tillrättavisa dessa / tanklösa / omotiverade / utrop. Saken är icke utan Intresse och en utredning om också en ofullkomlig förmodas vara bättre än alls ingen.

20

Låtom endast taga erfarenheten till Råds. Anse vi icke Nationen hedrad af de medlemmar som uti sina Examina tillvunnit sig ett utmärktare videtur. Räknas t. ex. icke vid hvarje promotion redan ett större antal promoti göra Universitetet heder, ett större antal af en viss Afdelning hedra denna? Hvem betraktar icke sitt högre eller lägre videtur i förhållande till Nation och dess reputation? gläder sig eller nedslås mera för dess än för sin egen skuld? Räkna vi icke oss till heder om män utmärkta, antingen såsom Lärare härstädes, eller på andra poster i Samhället utgått ur vårt samfund? Hvem af oss är icke stolt öfver en Porthan Franzén Choreus och dylika män?

30

Ingen skall väl neka att förhållandet är sådant, eller åtminstone icke förneka den bättre känsla, som säger honom att det borde så vara. Häruti ligger ett erkännande af att Nations inrättningen äger ett syftemål, hvars upnående så hos samfundet väcker glädje och en stolt själfkänsla.

40

Ty hvad hedrar mera än, att hafva fullgjort en skyldighet, (som hos den enskildta) så m(y)ck(e)t som möjligt upfyllt sin bestämmelse. Och huru ringa eftertanke fordras det icke för att kunna / inse / bestämma / detta mål, och derigenom afsigten med vår Corps's indelning i särskilda Afdelningar eller Landsmannaskap. Säkert är det en inrättning för Universitetets nytta, bör åtminstone så anses; ty annars vore intet skäl förhanden för dess existence. På hvad sätt kan den gagna Universitetet? frågar man. Genom att underhjelpa Studentens förkofran på kunskapernas och sedlighetens väg. Tviflar man att detta sker? må så vara; Men säkert medger en hvar att denna förkofran hufvudsakligast beror af den ton och / anda / *esprit* /, som bland Corpsens medlemmar är den herrskande. || Den allmänna bildning som hvarje i Statens tjänst inträdande individ vid Universitetet bör erhålla, är just att indragas i det derstädes rådande sträfvandet för det sanna och rätta. || Att detta sträfvande af Docentes kan väckas och riktas till sitt mål, derpå hafva vi mångfalldiga exempel; men om hvar och en af oss lefde isolerad så vore redan en allmännare väckelse nästan omöjlig, och den skulle snart af brist på näring blifva overksam. || Meddelandet är en själen's Respirations-process hvarigenom först safter göras tjenliga till det andeliga lifvets underhållande. Utan meddelande skulle det förstöras och uplösas genom qväfning af pedanteriets osunda ångor eller af ett bristande själförtroendes lufttomhet. || Vårt land så glest bebodt hitsänder sina söner från vidt skilda trakter. Naturligtvis sluta sig de tillsammans som kommit från samma Landsort njutitt samma upfostran och redan i barndomsåren knutit brödra-

50